

Bemærkninger til forslaget

Som følge af at regeringen fortsat viger tilbage for at gribe om nælden, flyder landegrænsen mellem Tyskland og Danmark stadig længere og længere nordpå på butiksområdet. I begyndelsen af 1982 opgjorde De Samvirkende Købmandsforeninger, at der hjembragtes for ca. 2,3 mia. kr. årligt. Hvis disse varer var købt i Danmark, ville de være belagt med statsafgifter for ca. 2,5 mia. kr. Afgiftstabets ved ikke at nedsætte danske forbrugsafgifter til vesttysk niveau er mangedoblet 5 år senere. Og forvriddingerne misudvikler sig fortsat for fuld kraft. Samtidig lurer henne om hjørnet EF-krav om, at Danmark skal gå den modsatte vej af, hvad folketingsflertallet hidtil har fulgt ved bestandig at udbyde svelget gennem forhøjelser af de danske afgifter.

Naturligvis burde arbejdet have været iværksat allerede i 1970'erne. Men ved EF-rådsvedtagelsen af 7. december 1986 om at forlænge todøgnreglen til 1. januar 1989 er det ekstra klart, at nu må Danmark inden for det således angivne tidsperspektiv igangsætte noget effektivt. Vi kan ikke bevidstløst på lykke og fromme gå ud fra igen og igen at blive reddet ved fristforlængelser. Det er yderligere 6 mia. kr. på indirekte skatter, der efter regeringens sigende står på spil ved todøgnbegrænsningens bortfald.

Den endelige løsning findes selvsagt ikke fra den ene dag til den næste. Netop derfor er det så piskende nødvendigt hurtigst muligt at komme i gang.

Det udvalg, som regeringen blev påtvunget ved folketingsdebatterne, er langtfra nok. Ifølge stats-

ministeren må det ikke gå ind på egentlige afgiftsnedsættelser, men skal alene holde sig til afgiftsomlægninger, hvor de danske afgiftsparagraffer teknisk kan forbedres i relation til grænsehandelsproblematikken.

I nærværende forslag bidrager Fremskridtspartiet med som et led i problemløsningen at anvende den fremgangsmåde hurtigst at få autoritativt afklaret, hvordan den vesttyske forbundsdays flertal efter 25. januar-valget 1987 helt konkret ser på fremtidens punktafgifter og moms.

Ved en folketingsdebat tidligt på foråret 1988 vil der kunne udkrystalliseres områder, hvor Danmark ensidigt kan nedsætte sine forbrugsafgifter og/eller finde felter, hvor der kan indgås aftaler med Forbundsrepublikken.

Vedtægelse af nærværende forslag hindrer selvsagt ikke, at der i perioden før foråret 1988 tillige gennemføres afgiftsnedsættelser på områder, hvor dette findes velmotiveret.

Finansieringen af afgiftsnedsættelser vil ikke volde problemer. Fattigdomstruslen mod den danske befolkning kommer jo fra, at den offentlige sektor er svulmet enormt op i forhold til, hvad dansk økonomi kan bære. Derfor er besparelser i stat, amter og kommuner under alle omstændigheder de mest nødvendige tiltag i de kommende år.

Da den offentlige sektor var langt mindre end nu og folks egne indtjeningsmuligheder ligeledes mindre, kunne mange se det påkrævede og mulige i skatnedsættelser (der er lig med formindskelse af de offentlige udgifter). Så det må med passende oplysning også kunne lade sig gøre i tiden op mod 1990.